

РЕШЕНИЕ

№ 1089

гр. В., 18.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., IVA СЪСТАВ, в публично заседание на
шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Константин Д. И.

Членове: Ивелина М. Събева
Мая Недкова

при участието на секретаря Марияна Ив. И.а
като разгледа докладваното от Ивелина М. Събева Въззивно гражданско
дело № 20213100503043 по описа за 2021 година

Производството се провежда при условията на чл.293, ал.3 ГПК, след отмяна на въззивно
решение по в.гр.д.№ 2472/ 2020г. Окръжен съд-В..

С подадената въззивна жалба от „Енерго-Про Продажби“ АД, чрез процесуален
представител, е оспорено решение № 2895 от 06.07.2020г. по гр.д. № 19868/2019г. на
Районен съд-В., с което е прието за установено, че ищецът Й. ИВ. ИВ. не дължи на
дружеството сумата от 9631.84 лв., начислена в резултат на извършена корекция на сметката
на ел. енергия за обект на потребление, находящ се в гр. Д., ул. ****, с кл. № **** и аб. №
**** за периода от 03.10.2017г. до 02.10.2018г., за която сума е издадена фактура № **** от
27.08.2019г. на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК. На основание чл.78, ал.1 ГПК са присъдени
разноски в размер на 1205.27 лв.

Наведени са възражения за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на
съдебния акт, като постановен в разрез с доказателствата по делото. Поддържа становище за
правомерно възникване на задължението, въз основа на обективно установените данни за
доставена и реално потребена електроенергия, която е отчетена от средството за търговско
измерване, но при месечното отчитане на показанията не е фактурирана. Стойността на
начисленото количество ел.енергия е определена по цени за технологични разходи, които са
значително по-ниски от цената за електроенергия поотделно за всяка тарифа, и се дължи на
основание чл.200, ал.1 ЗЗД. Искането на жалбоподателя е за отмяна на обжалваното
решение и постановяване на друго, с което предявеният иск бъде отхвърлен като
неоснователен, като се присъдят направените в производството съдебно-деловодни
разноски.

Въззиваемата страна - Й. ИВ. ИВ., чрез процесуален представител, поддържа искане
за частична отмяна на решението, съобразено с установеното количество електроенергия за
посочения във фактурата период. Преставя писмена защита.

Съдът, съобразно становищата на страните и доказателствата към делото,
преценявани при условията на чл.269 ГПК и чл.235, ал.1 и 2 ГПК, **констатира:**

Предявеният иск е за установяване недължимостта на претендирано от ответника

вземане към ищеца в размер на 9631.84лв., начислена след корекция за обект на потребление в гр. Д., ул. ****, за период от 03.10.2017г. до 02.10.2018г., с кл. № **** и аб. № ****.

Ищецът оспорва задължението по основание и размер.

Счита, че е определено в неправомерно корекционно производство, при липсващи законови предпоставки за едностранна корекция на доставено и реално потребено от абоната количество електроенергия.

Ответникът „Енерго-Про-Продажби“ АД изразява становище за неоснователност на претенция. Твърди, че вземането е определено според резултатите от проверката на СТИ и констатациите в КП на БИМ, ГД „Мерки и измервателни уреди“, РО-Русе, който е официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила. Установено е точното количество неотчетена ел.енергия след прочит на регистър 1.8.3кВтч. и начислената сума представлява цена на реално доставена и потребена електрическа енергия, която се дължи на основание чл.50 от ПИКЕЕ, вр. чл. 200, ал.1, предложение първо ЗЗД. В евентуалност, ако съдът приеме, че посочената разпоредба е неприложима, да се приеме, че начислената сума се дължи на основание чл.183 ЗЗД, по силата на установената между страните облигация по покупко-продажба на електроенергия.

Релевантни за настоящото производство са всички факти и обстоятелствата, обсъдени в мотивите на решението, които кореспондират с приобщените писмени доказателства. Във връзка с повдигнатите възражения разглеждащият състав преценява:

Констативен протокол № 1202352/ 02.10.2018г., съставен от служители на „Електроразпределение Север“ АД за резултатите от проверката на измервателната система на обект в гр. Д., ул. ****. Съществуващият електромер е демонтиран със снети показания от регистри 1.8.1.,1.8.2,1.8.3 и предоставен за експертиза от БИМ. Монтиран е нов с вписани „о“ показания от всички регистри. Протоколът е подписан от съставителите и двама свидетели.

Съгласно Констативен протокол на метрологичната експертиза № 1640/16.08.2019г., провереното СТИ е тип saratdigitron M02, статичен, еднофазен, двутарифен електромер. Представен е в запечатан найлонов плик, пломбиран с пломба № 508096, с показания на тарифите: T1 004431.8kWh. и T2-008217.8 kWh. Отсъстват механични дефекти на кутията, клемите и клемния блок, налице са необходимите обозначения на табелката.

Електромерът е с оценено съответствие /има допълнителна метрологична маркировка и идентификационен номер на нотифицирания орган/. При проверка на точността не отчита грешка над максимално допустимата /4.4.-4.6./, съответства на метрологичните характеристики и отговаря на изискванията за точност при измерване на електроенергия. Не съответства на техническите характеристики- при софтуерно четене е установена намеса в тарифната схема и наличие на преминала ел.енергия на T3 /1.8.3./- 050953.5 kWh., невизуализирана на дисплея.

На 23.08.2019г. от дружеството е одобрено становище за начисляването на допълнително количество електрическа енергия в размер на 50 953 кВтч, с фиксиран период 03.10.2017г.- 02.10.2018г. Издадена е фактура № ****/27.08.2019г. за сумата 9631.84лв. с ДДС. Абонатът е уведомен за задължението и срок на погасяване.

Ответникът е представил протокол за монтаж на обекта на потребление в гр.Д. - КП № 12107442/ 21.11... с нечетлива година, в който не е обозначен фабричният номер на електромер, тип Карат 1102. В горния десет ъгъл е вписана датата „ 24.11.14г.“.

Приетото на първа инстанция заключение на съдебно-техническата експертиза, изпълнено по данни от приложените документи, приема, че електромерът е тип „Sarat“ M O2, произведен 2014г., монофазен, статичен. Преминал е първоначална метрологична проверка през 2014г., и към датата на демонтажа е срока на метрологичната годност. Преценява се като обективно и непротиворечиво относно техническите характеристики, срокът на метрологична годност, параметризация и отчитане по активни регистри за битов абонат, и за верността на определената стойност на количеството електроенергия по цени,

одобрили от КЕВР, в сила за процесния период.

При повторното разглеждане на делото пред въззивната инстанция е изслушано заключението от 29.04.2022г. на комплексна СТЕ с вещи лица – електроинженер и софтуерен специалист. По първия въпрос е уточнено, че в представения КП № 12107442 не е посочен серийният номер на монтираното СТИ, поради което и показанията на Т₁ и Т₂ не могат да се уточнят. На третия въпрос, разполага ли дружеството със софтуерна програма, която може да променя показанията в тарифите на СТИ, вещите лица посочват, че предоставеният от производителя софтуер Digitron MO 2- версия 6, е защитен с пароли, които дават достъп до функциите му- параметризиране, отчитане, сверяване на часовник, смяна на паролата за вход в програмата, и паролата за достъп до електромера. Проверката на място е установила наличието на софтуер Digitron Read- ENP, версия 1.21.18. С ползваната от дружеството софтуерна програма позволява само прочит на данните от съответните регистри / т.3/. Констатираната “външна намеса в тарифната схема на електромера” означава да е осъществена промяна / записване / на данни в паметта на за параметризация с помощта на софтуер, през входно- изходното устройство / оптичен порт/ или физически достъп чрез програматор / т.4/, което може да се осъществи чрез физически достъп до паметта, чрез софтуер от производителя на микроконтролера, използван за направата на СТИ; - със специализиран сервизен софтуер за параметризация, или зловреден софтуер през оптичния порт за комуникация, разработен специално за СТИ Carat Digitron MO 2, чрез който да се заобиколи защитата на устройството.

В паметта на СТИ е записана дата на последната параметризация - 29.11.2014 г. Предвид констатациите по т.1 не може да се определи дали процесното СТИ е било на друг обект на потребление преди датата на монтажа му. Според установената цялост на устройството, без механични дефекти, наличните означения и табели, в констативния протокол на БИМ, следва, че електромерът не е отварян преди експертизата.

На въпроса по т.10 от заключението вещите лица посочват, че процесното СТИ е с монофазно захранване и допустима мощност за битови абонати - до 10 кВтч. При 8-часово потребление и максимален товар, за 365 дни може да достигне 20440 кВтч; за 108 дни / събота и неделя/ по ТЗ - 6048 кВтч.; а при 5.33 часа за 257 / работни/ дни потреблението в ТЗ - 9589 кВтч. По справка за потреблението на обекта, за времето от 03.10.2017г. до 02.10.2018г. са отчетени 2861 кВтч. Заедно с начислената ел. енергия от ТЗ, общото количество ел. енергия за 365 дни е 53814 кВтч. и реално не може да бъде доставено за този период. В случай, че ТЗ е активирана на 29.11.2014г. и е работила до демонтажа на СТИ на 02.10.2018г., общо 1402 дни, количеството потребена ел. енергия би било 50953 кВтч. Само за периода от 03.10.2017г. до 02.10.2018г. по ТЗ е 13265 кВтч, и съобразно действащите за този период цени е в размер на 2507.74 лв.

По същество на спора:

За уважаването на предявения отрицателен установителен иск е необходимо ответникът да докаже факта, от който произтича вземането му, а ищецът - възраженията си срещу вземането, т.е. фактите, които изключват, унищожават или погасяват спорното право. Безспорно между страните е, че ищецът е потребител на ел. енергия по смисъла на закона, както и че процесната сума е начислена като корекция на сметката му.

Разрешаването на конкретния спор е обусловено от нормативната възможност на доставчика на електроенергия да извършва едностранна промяна в количеството доставена ел. енергия за период, предхождащ датата на констатираното нарушение, при действащите към този момент разпоредби на ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по приложението му.

В разглеждания период отношенията между доставчика и потребителя на ел. енергия се регламентират от норми на ПИКЕЕ / ДВ, бр. 98 от 12.11.2013г./ за извършване и преизчисление на количеството електрическа енергия от операторите на съответните мрежи, издадени от председателя на ДКЕВР, приети с решение на ДКЕВР по т.3 от Протокол № 147 / 14.10.2013г., на основание чл. 83, ал.1, т.6 вр. ал. 2 от ЗЕ, в сила от 16.11.2013г. Към датата

на проверката са отменени, съответно чл.1- 47 и чл.52 -56 от ПИКЕЕ с Решение № 1500 от 6.02.2017г. по адм.д.№ 2385/ 2016г. ВАС, обн. ДВ бр.15 от 14.02.2017г. В сила са разпоредбите на чл. 48-51 от ПИКЕЕ, отменени с Решение № 2315 от 21.02.2018г. по адм.д. № 3879/ 2017г.,ВАС, обн. ДВ бр. 97 от 23.11.2018г.

Съобразно всички установени факти по делото енергийното дружество е формирало задължение от допълнително начислено количество електроенергия за реално потребление в посочения корекционен период, прилагайки нормата на **чл.50** от ПИКЕЕ. Начисленото количество е определено по показанията от регистър 1.8.3 /Т 3/ като реално потребление на доставена и неотчетена ел.енергия, след извършена проверка на електромера в лабораторни условия.

Според констатациите на комплексната СТЕ количеството в регистър 1.8.3./ Т3/- 50953kWh не може да бъде доставено и съответно потребено за периода на фактурата, защото е извън нормата на допустимост.

Пред съда не са представени доказателства, че монтираното на 24.11.2014г. устройство е идентично с вписания фабричен номер в протокола за техническа проверка и в експертизата на БИМ. Липсващата идентификация е пропуск на ответното дружество, от който не може да черпи права, позовавайки се на изрядност към датата на която е монтирано на обекта на ищеца и с нулеви показания по всички тарифи / активни и неактивни/. Такива изводи категорично не могат да се изведат, съобразно констатациите по т.1 и т.8 от заключението на СТЕ от 29.04.2022г.

В съответствие с изложената фактическа обстановка дружеството не провежда главно и пълно доказване на претендираното вземане в размер на 9631.84лв., начислена стойност на количеството електроенергия, отчетено в невизуализиран регистър 1.8.3 / Т.3/, и задължение на ищеца да заплати фактурираната сума, на основание чл.200, ал.1 ЗЗД във вр. чл.183 ЗЗД.

По изложените съображения решението на първостепенния съд за уважаване на установителния иск, следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По разностите:

При този изход от спора следва да се присъдят съдебните разноски, направени от въззиваемата страна пред всички инстанции, за които има направено искане и представени доказателства. По представения списък по чл.80 ГПК разностите включват заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 820лв. по в.гр.д.№ 2472/ 2020г.ВОС, в същия размер по гр.д.№ 623/ 2021г. ВКС и при новото разглеждане на делото от въззивния съд, общо 2460лв.

Съдът, на основание чл.271, ал. 1 и чл. 280 ГПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2895 от 06.07.2020г. по гр.д. № 19868/2019г. на Районен съд-В..

ОСЪЖДА „Енерго-Про-Продажби“ АД „ЕИК ****“, да заплати на Й. ИВ. ИВ., ЕГН-*****, сумата 2460лв. /две хиляди четиристотин и шестдесет лева /- направени съдебни разноски в производството по в.гр.д.№ 2472/ 2020г.ВОС, гр.д.№ 623/ 2021г. ВКС и в.гр.д.№ 3043/ 2021г.ВОС, на основание чл.78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____